

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.917 van 4 mei 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 7 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 4 juni 2008 waarbij een visum kort verblijf wordt geweigerd.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster diende op 5 mei 2008 bij de Belgische Ambassade in Kinshasa een aanvraag in voor een visum kort verblijf (type C).

1.2. Bij beslissing van 4 juni 2008 weigerde de gemachtigde van de minister dit visum. Verzoekster werd op 6 juni 2008 te Kinshasa in kennis gesteld van deze beslissing.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging.

2.1. In fine van haar verzoekschrift vraagt verzoekster dat de kosten ten laste worden gelegd van de tegenpartij.

2.2. De Raad merkt op dat in de huidige stand van de wetgeving betreffende de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voornamelijk geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures bijgevolg kosteloos zijn. Derhalve kan de Raad niet ingaan op het in punt 2.1. gestelde verzoek.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. De bestreden beslissing werd blijkens het administratief dossier op 6 juni 2008 op de Belgische Ambassade in Kinshasa aan verzoekster betekend onder de vorm van een “akte van kennisgeving” waarbij als bijlage een formulier “advies aan de verzoeker” werd gevoegd dat is vormgegeven zoals hieronder weergegeven. Op dit formulier stonden 42 mogelijke weigeringsmotieven opgesomd waarvan het eerste, het tweede en het vierde vakje waren aangekruist:

“AVIS AU REQUERANT

Les motifs de refus de votre demande de visa dans le cadre d'un court séjour ont été rédigés en langue néerlandaise par l'Office des Etrangers- la seule Instance compétente pour l'application de la Loi du 15 décembre 1980- concernant l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Notre Service vous transmet uniquement pour information les motifs principaux qui forment la base de cette décision par les rubriques cochées ci-dessous. Cette informations s'étend pas au delà d'une traduction jurée de l'acte de notification.

- ☐ *N'apporte pas de garanties suffisantes qu'il/elle va regagner son pays d'origine vu qu'il/elle n'exerce aucune activité rémunérée légale.*
- ☐ *Aucune preuve de moyens de subsistance personnels suffisants et réguliers*
- ☐ *But du voyage imprécis*
- ☐ *Doutes quant au but réel du voyage.*
- ☐ *Lien imprécis avec le garant/invitant.*
- ☐ *Le garant a déjà souscrit des engagements de prise en charge, toujours en cours de validité; le remboursement des frais de séjour, frais médicaux et de rapatriement ne peut dès lors ne plus être garanti ou assuré.*
- ☐ *L'intéressé présente par son comportement un problème pour l'ordre public étant donné qu'il a été constaté qu'il avait fourni des documents faux ou falsifiés l'appui de sa demande de visa précédente.*
- ☐ *Preuve de réservation d'hôtel insuffisante étant donné qu'aucune preuve de paiement d'un acompte n'a été présentée.*
- ☐ *Déclarations mensongères/contradictoires.*
- ☐ *Doutes quant à la réalité de l'activité professionnelle exercée*
- ☐ *Dispose de moyens financiers insuffisants pour couvrir un séjour en Belgique.*
- ☐ *Défaut de moyens financiers pour couvrir son séjour en Belgique.*
- ☐ *Engagement de prise en charge recevable mais refusé : garant insuffisamment solvable*
- ☐ *(...)*

3.2. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 40 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen “*pris de la motivation absente, inexacte, insuffisante ou contradictoire et dès lors de l'absence de motifs légalement admissibles.*” Ze stelt dat de bestreden beslissing getuigt van een

kennelijke beoordelingsfout en voert de schending aan van “des principes de bonne administration et d'équitable procédure”, en van het algemeen beginsel volgens hetwelk het bestuur gehouden is te beslissen rekening houdend met alle elementen van de zaak. Tevens wordt de schending aangevoerd van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), van artikel 15 van de Schengenovereenkomst en van artikel 5 van Verordening 562/2006 (EG).

3.3. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de motiveringsplicht stelt verzoekster, in wat als een eerste onderdeel van het middel kan beschouwd worden, het volgende:

“Attendu que la décision attaquée n'est motivée que de manière stéréotypée, (...). Qu'en effet, la motivation utilisée pour justifier la décision attaquée ne tient aucunement compte des circonstances de l'espèce; Que, pourtant, il convient de rappeler que l'obligation de motivation qui pèse sur la partie adverse lui impose d'individualiser les situations et d'expliquer les considérants de droit et de fait qui fondent sa décision ; Qu'il est pourtant évident que la partie adverse devait motiver sa décision, compte tenu de tous les éléments de la cause, en ce compris évidemment des informations dont elle avait connaissance; que la requérante s'attendait donc légitimement à ce que la partie adverse tienne compte des événements particuliers intervenus en ce dossier, sans transgresser ni la réalité de ceux-ci ni leur cause; Que, pourtant, la motivation de l'acte attaqué ne consiste que dans la sélection de formules de motivation prédéfinies (...); Qu'il est donc flagrant, en l'espèce, que la partie adverse n'a aucunement rempli son obligation de motivation dans le cadre de la décision attaquée par les présentes; (...)”

3.4. Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen op dat het middel onontvankelijk is voor zover de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt ingeroepen, dit wegens een gebrek van een weergave in de toelichting bij het middel van de wijze waarop voormelde artikelen door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden.

3.5. Verweerder kan niet dienstig voorhouden dat het in punt 3.3. bedoelde betoog geen toelichting vormt van de wijze waarop de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen geschonden werden.

De exceptie van onontvankelijkheid van het middel is in de aangegeven mate ongegrond.

3.6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen luiden als volgt:

“artikel 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

artikel 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. Zij worden ter kennis gebracht van de betrokkenen die een afschrift ervan ontvangen, door de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt, of door diens gemachtigde; (...)”.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij

beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.7. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing als volgt werd gemotiveerd:

*“*Tenlasteneming ontvankelijk en geweigerd; de garant is onvoldoende solvabel om betrokkene ten laste te nemen rekening houdend met zijn voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste*

** Ontbreken bewijs familieband -> Aan de hand van een geboorteakte.*

** Geen bewijs van voldoende financiële dekking voor het voorziene verblijf*

**Beslissing genomen conform artikel 15 van de uitvoeringsovereenkomst van de Schengen-akkoorden en artikel 5 van verordening 562/2006/EG*

** Andere -> Betrokkene biedt onvoldoende garantie op terugkeer gezien zij geen bewijs levert van voldoende persoonlijke en regelmatige bestaansmiddelen in RDC (pensioensuitkering, huuropbrengsten, ...)*

Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis.”

3.8. Uit hetzelfde administratief dossier blijkt dat verzoekster enkel in kennis werd gesteld van de *“motifs principaux”* die aan de basis lagen van de beslissing, met name, zoals hierboven in punt 3.1. werd uiteengezet:

- ☐ *“N’apporte pas de garanties suffisantes qu’il/elle va regagner son pays d’origine vu qu’il/elle n’exerce aucune activité rémunérée legale.*
- ☐ *Aucune preuve de moyens de subsistance personnels suffisants et réguliers*
- ☐ *Doutes quant au but réel du voyage.”*

3.9. De Raad stelt vast dat verzoekster moet worden bijgetreden waar ze stelt dat geen enkele rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden van de zaak en de motieven enkel bestonden uit aangekruiste voorgedrukte weigeringsgronden waardoor de gemachtigde van de minister de motiveringsplicht heeft geschonden.

3.10. De formele motiveringsplicht moet de bestuurde immers in staat stellen op een nuttige wijze, en dus inspelend op de daadwerkelijk gehanteerde motieven, de Raad te adieren met een annulatieberoep. Om die reden houdt de motiveringsverplichting in dat de motieven expliciet ter kennis van de betrokkene dienen te worden gebracht. De niet-nakoming van die verplichting kan enkel terzijde worden gelaten wanneer de verzoekende partij er blijk van geeft toch een volledige kennis te hebben van de motieven van de beslissing die zij bestrijdt (RvS 4 juli 1996, nr. 60.751, De Winter).

3.11. In haar nota met opmerkingen geeft de verwerende partij de motieven weer zoals deze hierboven in punt 3.7. werden opgesomd. De verwerende partij stelt dat *“Deze vermeldingen- die geenszins als onpersoonlijk noch summier kunnen worden beschouwd- laten verzoekster toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan het visum werd geweigerd en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd.”* Zij toont echter niet aan dat de motieven op de wijze zoals zij ze weergeeft, ter kennis werden gebracht van verzoekster. Uit niets blijkt dat verzoekster kennis had van de volledige versie van de motivering die aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt. Het zijn ook slechts de in punt 3.8. geciteerde motieven die verzoekster aanvecht in haar verzoekschrift. Ten overvloed merkt de Raad op dat blijkens het administratief dossier de gemachtigde van de minister a posteriori via een schrijven van 30 juli 2008 de Belgische Ambassade in Kinshasa uitnodigde over te gaan tot een nieuwe betekening van de beslissing, ditmaal met de in punt 3.7. bedoelde motieven.

3.12. Het enig middel is gegrond voor zover daarin de schending wordt aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

3.13. Verzoeker heeft een gegrond middelonderdeel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Bijgevolg dient geen uitspraak te worden gedaan over de aangevoerde schendingen in de overige onderdelen van het middel, aangezien dit geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing .

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 juni 2008 waarbij het visum kort verblijf wordt geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.